

Sygn. akt: II K 1119/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Lemanowicz - Pawlak

Protokolant stażysta Dawid Muraszewski

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód Kamili Maszerowskiej-Jachimowicz

po rozpoznaniu dnia roku

sprawy:

M. Ś. (1) s. B. i W. z domu R. ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 sierpnia 2016 r. przy ul. (...) w T. – na drodze publicznej – prowadził pojazd m – ki M. (...) o nr rej. (...), nie stosując się do decyzji (...) T. nr (...) (...)z dnia 17.06.2015 r. o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami z art. 180a kk

- tj. o czyn z art. 180 a kk

ORZEKA:

I. oskarżonego **M. Ś. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 180a kk i za to na mocy art. 180a kk w zw. z art. 33§1 i 3kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 400 (czterysta) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka jest równoważna kwocie 10 (dziesięć) złotych,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 (czterysta) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go wydatkami postępowania w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt IIK 1119/16

UZASADNIENIE

W dniu 21 września 2012r. (...) T. wydał decyzję na podstawie której zatrzymał M. Ś. (1) , PESEL (...) zam. T., ul. (...) uprawnienie do kierowania pojazdami – prawo jazdy kategorii(...)nr (...) z powodu uchylenia się od zobowiązań alimentacyjnych.

/ dowód: odpis decyzji-k. 3/

W dniu 15 sierpnia 2016r. M. Ś. (1) kierował po drodze publicznej pojazdem marki M. (...) nr rej. (...).

/ dowód : wyjaśnienia M. Ś.-k. 11 i 18/

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W., iż jest jedynym żywicielem rodziny, na jego utrzymaniu pozostaje troje dzieci oraz ciężko chora żona. Jego praca wiąże się z koniecznością dojeżdżania do klientów i naprawiania pojazdów, które popsują się w trasie.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność wyjaśnień oskarżonego, albowiem były one jasne i spójne, a ponadto znajdowały odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym dokumentacji dotyczącej stanu zdrowia najbliższych członków rodziny oskarżonego.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego wina oskarżonego nie budziła wątpliwości. M. Ś. (1) w dniu 15 sierpnia 2016 r. przy ul. (...) w T. – na drodze publicznej – prowadził pojazd m – ki M. (...) o nr rej. (...), nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta T. nr (...) (...) z dnia 17.06.2015 r. o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. z art. 180 a kk

Przy wymiarze kary jako okoliczności łagodzące sąd poczytał fakt przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego czynu, złożenie wyczerpujących wyjaśnień.

Nadto sąd nie mógł również tracić z pola widzenia motywacji, którą kierował się oskarżony. Niezastosowanie się do decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy nie było bowiem wyłącznie przejawem pejoratywnego stosunku do porządku prawnego, lecz było spowodowane koniecznością zapewnienia środków utrzymania dla rodziny. Niewątpliwie sytuacja materialna i zdrowotna rodziny oskarżonego jest trudna z tych też względów sąd doszedł do przekonania, że wprawdzie w odniesieniu do oskarżonego zachodziła konieczność wzmożenia oddziaływania represyjnego, gdyż był uprzednio wielokrotnie karany sędownie, w tym dwukrotnie za tożsame rodzajowo czyny, tym niemniej brak było podstaw do orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności, za którą optował prokurator. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie był wysoki, w szczególności jeśli uwzględnić fakt, iż M. Ś. nie został pozbawiony uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi z powodu rażącego naruszania przepisów dotyczących bezpieczeństwa w ruchu drogowym, lecz wzmiankowana decyzja była spowodowana nieregulowaniem zobowiązań alimentacyjnych.

Z przytoczonych wyżej względów sąd doszedł do przekonania, że sankcją adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu będzie kara grzywny w wysokości 400 stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka jest równoważna kwocie 10 złotych. Zakreślając wymiar poszczególnych stawek dziennych sąd miał na względzie fakt, iż oskarżony jest jedynym żywicielem rodziny i uzyskuje dochody oscylujące w granicach 1500 zł.

W ocenie sądu orzeczona kara spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Wymiar zasądzonej kary grzywny przekracza dwukrotnie dochody oskarżonego w związku z tym będzie ona stanowiła dla niego wymierną dolegliwość i w konsekwencji przestrogę na przyszłość.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 627 kpk w zw. z art.3 ust. 1 ustawy z 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2013r. poz. 1247). Oskarżony ma stałe źródło dochodów w związku z tym będzie miał możliwość pozyskania środków na pokrycie tych należności sądowych.